

قوانین و مقررات عمومی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شماره ۴۲۲/۱۶۲۵۵۱

۱۳۸۵/۱۱/۲۳

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد

رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون ساماندهی مد و لباس که به عنوان طرح به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی مورخ ۱۳۸۵/۱۱/۱۲ و تأیید شورای محترم نگهبان به پیوست ارسال می گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

شماره ۱۳۷۲۰۶

۱۳۸۵/۱۱/۲

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

قانون ساماندهی مد و لباس که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ دوازدهم دی ماه یک هزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۱۱/۲۰ به تأیید شورای محترم نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۴۲۲/۱۶۲۵۵۱ مورخ ۱۳۸۵/۱۱/۲۲ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت اجرا ابلاغ می گردد.

رئیس جمهور - محمود احمدی نژاد

قانون ساماندهی مد و لباس

ماده ۱- به منظور حفظ و تقویت فرهنگ و هویت ایرانی - اسلامی، آرج نهادن، تبیین، تثبیت و ترویج الگوهای بومی و ملی، هدایت بازار تولید و عرضه الیه و پوشاک براساس طرحها و الگوهای داخلی و نیز در جهت ترغیب عموم مردم به پرهیز از انتخاب و مصرف الگوهای بیگانه و غیرسازش با فرهنگ و هویت ایرانی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است جهت یرویزی ساختار مدیریتی موضوع این قانون، کارگروهی (کمیته ای) متشکل از یک نفر نماینده تامالاختیار از هر کدام از وزارتخانه های فرهنگ و ارشاد اسلامی، آموزش و پرورش، بازرگانی و صنایع و معادن و سازمان های صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران و مدیریت و برنامه ریزی کشور و سه نفر از نمایندگان صنوف ذریعه (طراحان و تولیدکنندگان) و یک نفر نماینده از کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر تشکیل دهد.

تبصوه - مصوبات این کارگروه (کمیته) پس از امضاء و ابلاغ وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۲- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران مکلفند در جهت ترویج نمادها و الگوهای پارچه و لباس ایرانی و بومی، مناطق مختلف ایران نمادها و الگوهای مورد تأیید کارگروه (کمیته) یافته شده در ماده (۱) این قانون را ترویج و ترغیب و تبلیغ نمایند و در جهت پرهیز از تبلیغ الگوهای متغیر با فرهنگ ایرانی - اسلامی اهتمام جدی بورزند.

ماده ۳- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است با همکاری وزارت بازرگانی جهت تبادل فرهنگی مال سازمان، موزه، نمایشگاه و جشنواره های ملی، منطقه ای و بین الصلای با محوریت معرفی نمادها و الگوهای پارچه و لباس ایرانی - اسلامی برگزار نماید.

ماده ۴- طرحها و الگوهای تولیدشده پارچه و لباس مبتنی بر نمادهای ایرانی - اسلامی، مشمول حمایت قانونی حقوق مؤلفان و مصنفان و کانون ثبت اختراعات و مالکیت صنعتی خواهد بود.

ماده ۵- وزارت بازرگانی مکلف است برای دسترسی عمومی و حمایت از تولید و فروش پارچه ها و پوشاک منطبق با الگوهای ایرانی - اسلامی، نمایشگاه های عرضه فصلی مد لباس و پوشاک برگزار نماید.

ماده ۶- وزارت بازرگانی مکلف است برای حمایت از تولیدات داخلی با رعایت قانون مقررات صادرات و واردات مصوب سال ۱۳۷۲ و اصلاحات بعدی آن، عوارض گمرکی، بر واردات تباری پوشاک و پارچه های خارجی وضع نماید به نحوی که امکان رقابت برای تولیدکنندگان داخلی فراهم گردد.

ماده ۷- وزارتخانه های تعاون، کار و امور اجتماعی و صنایع و معادن مکلفند در تأسیس تعاونی، اعطاء مجوز فعالیت و استفاده از تسهیلات دولتی، طراحان و تولیدکنندگان پارچه و لباس مبتنی بر الگوهای ایرانی - اسلامی را در اولویت قرار دهند.

تبصوه ۱- تعیین شرایط استفاده از تسهیلات و مزایای دولتی و شمول آن به عهده کارگروه (کمیته) یافته شده در ماده (۱) این قانون خواهد بود.

تبصره ۲- بانکها ملزم هستند که در اعطاء تسهیلات بانکی و واسطه های خودشانالی، متقاضیان فوق را در اولویت قرار دهند.

ماده ۸- وزارت بازرگانی موظف است تمهیدات و اقدامات حمایتی لازم را برای تشکیل و تقویت صنف طراحان لباس اتخاذ نماید.

ماده ۹- کلیه دستگاه های دولتی مکلفند از بودجه سنواتی ردیف های خدماتی رفاهی خود، جهت تشویق تقلای پارچه و لباس منطبق با الگوهای ایرانی - اسلامی تسهیلات خرید پارچه و لباس های مذکور را در اختیار کارکنان خود قرار دهند.

ماده ۱۰- وزارتخانه های علمی، تحقیقات و فناوری و فرهنگ و ارشاد اسلامی موظفند نسبت به حمایت و پشتیبانی از تحقیقات و رساله های تخصصی مشمول این قانون اقدام لازم به عمل آورند.

ماده ۱۱- آئین نامه اجرایی این قانون ظرف مدت سه ماه توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری سایر دستگاه و نهادهای ذیربط تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر یازده ماده و سه تبصره در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ دوازدهم دی ماه یک هزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۱۱/۲۰ به تأیید شورای محترم نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

شماره ۸۳۲/۱۵۸۶۵۰

۱۳۸۵/۱۱/۲۳

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد

رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

علف به نامه شماره ۸۳۲/۱۵۸۶۵۰ مورخ ۱۳۸۵/۱۱/۲۸ در اجراء حب یکصدویست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه معاضدت و روابط قضائی در موضوعات مدنی و جزائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و قزاقستان مصوب جلسه علنی مورخ ۱۳۸۴/۷/۲۶ مجلس که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم و مطابق اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به مجمع محترم تشخیص مصلحت نظام ارسال گردیده بود با تأیید آن مجمع به پیوست ارسال می گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

شماره ۱۳۲۱۲۳

۱۳۸۵/۱۱/۲

وزارت ده گستر

قانون موافقتنامه معاضدت و روابط قضائی در موضوعات مدنی و جزائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قزاقستان که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و ششم بهرماه یک هزار و سیصد و هشتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۹/۲۵ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام موافق با ملاحظ نظام تشخیص داده شد و طی نامه شماره ۸۳۲/۱۵۸۶۵۰ مورخ ۱۳۸۵/۱۱/۱۲ مجلس شورای اسلامی و سن گردیده است، به پیوست جهت اجرا ابلاغ می گردد.

رئیس جمهور - محمود احمدی نژاد

قانون موافقتنامه معاضدت و روابط قضائی در موضوعات مدنی و جزائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قزاقستان

ماده واحده - موافقتنامه معاضدت و روابط قضائی در موضوعات مدنی و جزائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قزاقستان مشتمل بر یک مقدمه و پنج ماده شش ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه معاضدت و روابط قضائی در موضوعات مدنی و جزائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قزاقستان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قزاقستان که از این پس طرف های متعاقد نامیده می شوند با دیم شمردن توسعه همکاری در موضوعات قضائی در پرونده های قضائی و جزئی در موارد ذیل به توافق رسیدند:

بخش اول - مواد عمومی

ماده ۱- حمایت قضائی

۱- اتباع هر یک از طرف های متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از آخر حقوق شخصی و مالی خود از همان حمایت قضائی برخوردارند که طرف متعاقد دیگر در موارد اتباع خود مقرر می دارد.

۲- اتباع هر یک از طرف های متعاقد حق دسترسی آزاد و بدون مانع به مراجع دادگستری دادگاه و دادرها که از این پس «مراجع قضائی» نامیده می شوند و سایر مراجع طرف -